

Folketingets Social- og Indenrigsudvalg

Holmens Kanal 22
1060 København K
Telefon 72 28 24 00

Sagsnr.
2019 - 9767

Doknr.
231552

Dato
02-04-2020

Folketingets Social- og Indenrigsudvalg har d. 27. marts 2020 stillet følgende spørgsmål nr. 413 (alm. del) til social- og indenrigsministeren, som hermed besvares. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Karina Adsbøl (DF).

Spørgsmål nr. 413:

”Er ministeren enig i, at man under COVID-19 ikke kan skære ned på hjælp og støtte efter serviceloven med en kollektiv effekt over for borgerne, og at hjælp og støtte fortsat skal tilbydes på baggrund af en konkret og individuel vurdering af borgerens behov?”

Svar:

Socialområdet udgør en kritisk funktion, som skal opretholdes. Kommunerne kan derfor ikke med henvisning til situationen med COVID-19 træffe *generelle* beslutninger om suspension af hjælp og støtte efter serviceloven.

Kommunerne har således alene med bekendtgørelsen om mulighed for midlertidig fravigelse af forpligtelser for det offentlige og rettigheder for private på socialområdet fået en adgang til at træffe afgørelser efter en *konkret og individuel vurdering* om midlertidigt helt eller delvist at undlade at levere en ydelse, der er truffet afgørelse om efter serviceloven, hvis bekendtgørelsens betingelser er opfyldt. Dette kan ske, hvis en myndighed eller en leverandør har behov for at flytte rundt på personaleressourcer pga. håndteringen af COVID-19, eller hvis der er sygdom i et omfang, så der mangler personaleressourcer.

En afgørelse om midlertidigt helt eller delvist at undlade at levere en ydelse kan træffes både på grund af forhold hos kommunen selv og på grund af forhold hos en ekstern leverandør f.eks. hos et regionalt eller et privat tilbud.

Hvis det ikke er muligt at levere en ydelse efter serviceloven på sædvanlig måde eller i sædvanligt omfang, skal kommunen i forhold til hver enkelt borger foretage en konkret og individuel vurdering af, hvordan hjælpebehovet i givet fald skal dækkes som alternativ til den hjælp, der ellers skulle have været ydet. Her må man holde sig for øje, at kommunen ikke må efterlade borgeren med et udækket hjælpebehov i forhold til akut og nødvendig hjælp.

Det skal understreges, at der i bekendtgørelsen er foretaget en afgrænsning af en række områder, der vurderes som så kritiske, at der ikke i udgangspunktet kan ske begrænsninger her. Dette gælder sager om underretning og anbringelse af børn og unge, midlertidigt husly mod betaling, midlertidigt eller længerevarende botilbud, kvindekrisecentre, herberger og forsorgshjem samt servicelovens magtanvendelsesregler.

Med venlig hilsen
Astrid Krag